

**KLERYCKI** (1) *ai*

*A pl subst kl(e)rycki(e).*

*Sł stp brak, Cn s.v. klerykow, Linde XVIII w.*

*Przymiotnik od „kleryk”; przeznaczony dla kleryka: Myślił y mowił S. Woyćiech: podomno lię tym vbiorem náfzym brzydzą/ ábo by odmienić nam ty mnińkie fzáty/ á wziąć kleryckie SkarŻyw 356.*

*Cf* **KLERYCZNY**

MM